

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 7To/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012193
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125012193.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Trnava z 24.10.2025, č. k. 35T/34/2025-577, na verejnom zasadnutí konanom 15.01.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 24.10.2025, č. k. 35T/34/2025-577, uznal obžalovaného A. B., obžalovaného D. E., obžalovaného F. G. a obžalovaného H. B. za vinných zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaní A. B., H. B., F. G. a D. E. dňa 18. apríla 2025 v čase približne od 21:38 h do 21:40 h v C. I. J. K. K. na asfaltovom chodníku pred vchodom do bytového domu č. XXXX/X v prítomnosti minimálne ďalších šiestich osôb po predchádzajúcej dohode a vo vzájomnej súčinnosti fyzicky napadli poškodeného H. G. tým spôsobom, že najskôr obžalovaný A. B. pristúpil odzadu k poškodenému a jedenkrát ho udrel bejzbalovou pálkou do oblasti chrbta a zadnej časti krku, po čom obžalovanému vypadla páłka z ruky na zem, následne k nim prišli ďalší traja obžalovaní H. B., F. G. a D. E., ktorí spoločne s obžalovaným A. B. opakovane a viacnásobne poškodeného udierali rukami zovretými v päšť do oblasti hlavy a tela, počas bitia H. G. zhodili na zem, kde pokračovali v jeho fyzickom napádaní, poškodeného ako sa nachádzal na zemi opakovane a viacnásobne udierali rukami zovretými v päšť a kopali nohami do oblasti hlavy a rôznych častí tela, obžalovaný H. B. navyše poškodeného dvakrát udrel drevenou palicou do oblasti tela, pričom v priebehu fyzického útoku poškodenému ležiacemu na zemi vypadol z vrečka mobilný telefón zn. Infinix, čo využila bližšie neurčená osoba, o ktorej vine doposiaľ rozhodnuté nebolo, ktorá mala prísť na miesto s ostatnými obžalovanými a mala sa pohybovať počas bitky v ich v bezprostrednej blízkosti, a ktorá mala odcudziť uvedený mobilný telefón tak, že ho mala zdvihnúť zo zeme, vložiť si telefón do vrečka svojej bundy a po skončení útoku s ním mala odísť preč, čím obžalovaní A. B., H. B., F. G. a D. E. spôsobili H. G. zranenia pomliaždenie hlavy, pomliaždenie hrudníka, pomliaždenie prednej brušnej steny a bodnú ranu predkolenia vľavo, ktoré si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 10 dní a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v období od 18.04.2025 do 28.04.2025 v oblasti fyzickej záťaže, mobility, v úkonoch sebaobsluhy, duševnej pracovnej činnosti, pri prácach v domácnosti, pri vykonávaní nevyhnutných životných a hygienických úkonov, bližšie neurčená osoba, o ktorej vine doposiaľ rozhodnuté nebolo odcudzením mobilného telefónu mala spôsobiť H. G. škodu vo výške 30€.

2. Okresný súd za to obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) odsúdil podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 74 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

3. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný ihneď podal odvolanie voči výroku o treste.

3.1. Následne obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Magdalény Kuciaňovej (ďalej len obhajkyňa) odôvodnil podané odvolanie doručené okresnému súdu 14.11.2025.

3.2. Obhajkyňa v podanom odvolaní uviedla, že okresný súd nesprávne vyhodnotil poľahčujúce okolnosti, keď okrem priznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, mal obžalovanému priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušnému orgánu a nemuselo sa vykonávať rozsiahle dokazovanie, pretože sa priznal. Okresný súd uvedenú poľahčujúcu okolnosť nepriznal, avšak podľa jej názoru mal zohľadniť správanie obžalovaného v tom, že uskutočnil vyhlásenie o vine a nemuselo sa vykonávať dokazovanie. Obhajkyňa uviedla, že mali byť priznané dve poľahčujúce a dve priťažujúce okolnosti u obžalovaného. Ďalej uviedla, že okresný súd ukladal úhrnný trest vo výmere 24 mesiacov, avšak podľa obhajoby mal byť uložený súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona s tým, že malo prísť k zrušeniu výroku o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 8T/25/2025. Na základe uvedených dôvodov, žiada aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a uložil obžalovanému primeraný súhrnný trest.

4. Prokurátor sa k písomne zdôvodnenému odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

5. Spisový materiál bol Krajského súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 01.12.2025.

6. Za účelom prejednania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 15.01.2026, ktorého sa zúčastnili prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajkyňa. Pokiaľ ide o priebeh verejného zasadnutia, predsedníčka senátu poverila člena senátu aby podal správu o stave veci so zameraním na otázky, ktoré treba riešiť. Keďže žiadne návrhy na doplnenie dokazovania neboli, pristúpilo sa ku konečným návrhom, v rámci ktorých prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Obhajkyňa uviedla, že sa pridržiava podaného odvolania a navrhuje aby súd rozhodol v súlade s ním. Obžalovaný sa pridržiava toho čo uviedla jeho obhajkyňa.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

8. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré napadnutému výroku o treste predchádzalo

9. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky obžalovaný nevzniesol a chyby konania odvolaním nevytykané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

K výroku o treste konkrétne

10. Obžalovaný v odvolaní uloženému trestu vytykal neprimeranú prísnosť a taktiež aj nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

11. Skôr ako krajský súd dá odpoveď na otázku údajnej prísnosti uloženého trestu, musel preskúmať, či bol trest uložený v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u obžalovaného správne ustálil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený a podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov. Iné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ani krajský súd nezistil.

12. Krajský súd je rovnakého právneho názoru ako súd okresný a v plnej miere sa stotožnil argumentáciou okresného súdu, že správne postupoval súd aj vtedy, keď obžalovanému, ktorý spáchal dva trestné činy, ukladal podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov.

13. Pokiaľ sa obžalovaný domáhal uloženia súhrnného trestu aj vo vzťahu k jeho inému predchádzajúcemu odsúdeniu trestným rozkazom 8T/25/2025, na taký postup neboli splnené zákonné podmienky. V danom prípade ide totiž o recidívu, kde je ukladanie súhrnného trestu vylúčené.

14. Súhrnný trest sa ukladá vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený. Trestný rozkaz má taktiež povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému. Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 ods. 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukladanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel' potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich

trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Možno teda zosumarizovať, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného (reálneho) súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti už odsúdený za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť.

15. Krajský súd poukazuje, že ukladanie súhrnného trestu má teda presne zákonom stanovené pravidlá a neriadi sa predstavami obžalovaného, ktorý zjavne nerozlišuje medzi súbehom trestných činov a recidívou, teda opakovaným páchaním trestnej činnosti po predchádzajúcom právoplatnom odsúdení. Okresný súd správne vo svojom odôvodnení uviedol, že naposledy bol obžalovaný uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, spisová značka 8T/25/2025, za prečin krádeže, ktorého sa dopustil dňa 29.05.2024, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov ako trest spoločný s tým, že bol zrušený výrok o vine a treste ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, zo dňa 04.06.2024, právoplatný dňa 04.06.2024, spisová značka 0T/128/2024. Okresný súd správne poukázal, že daná skutočnosť teda doručenie trestného rozkazu v trestnej veci sp. zn. 0T/128/2024, spôsobila prerušeniu súbehu trestnej činnosti obžalovaného, ktorej sa dopustil v roku 2024. Krajský súd považuje záver okresného súdu za správny a zákonný a okresný súd preto správne neukladal obžalovanému trest súhrnný, ale trest úhrnný, nakoľko skutok, z ktorého bol uznaný za vinného v tejto trestnej veci spáchal až po doručení trestného rozkazu v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Trnava, sp. zn. 0T/128/2024. Krajský súd v tomto smere preto odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné.

16. Nedôvodne sa obžalovaný v odvolaní domáhal priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Aby bolo možné túto poľahčujúcu okolnosť priznať, muselo by k samotnému priznaniu z jeho strany pristúpiť aj uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, poprípade aktívna účasť obžalovaného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho priznanie. Krajský súd zdôrazňuje, že taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku, nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba. Tejto problematike sa bližšie venovalo Stanovisko trestnoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a § 36 písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, ktoré stanovisko je publikované pod poradovým číslom 44. v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017. Bez potreby opakovania záverov tohto stanoviska naň krajský súd v podrobnostiach odkazuje, keďže je verejne prístupné na webovom sídle Najvyššieho súdu SR.

17. Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu a z predmetného stanoviska krajský súd konštatuje, že obžalovaný sa k súdenej trestnej činnosti priznal, avšak bližšie sa k veci odmietol vyjadriť. Ani z pohľadu krajského súdu sa tak žiadne napomáhanie, ktoré by zahŕňalo aktívnu spoluprácu pri objasňovaní trestnej činnosti z jej strany nekonalo, teda okresný súd nepochybil, keď obžalovanému túto poľahčujúcu okolnosť nepriznal.

18. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd dospel k správne právnemu záveru, že obžalovanému je potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Krajský súd sa v plnej miere stotožnil s odôvodnením okresného súdu ohľadom toho, že osobu obžalovaného možno charakterizovať ako recidvistu, ktorý sa dopustil trestnej činnosti a bol za ňu uznaný za vinného 10 krát. Obžalovaný bol opakovane v rokoch 2007 a 2008 bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorého bol aj podmienčne prepustený. Niekoľkokrát sa dopustil prečinu krádeže, za čo bol odsúdený v roku 2012, 2019 a 2024 opakovane. Vo všetkých uvedených prípadoch mu bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov až 6 rokov, keďže v jednom prípade spáchal zločin krádeže v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci a prečinom nebezpečného vyhrážania a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov. Aj podľa názoru krajského súdu je na obžalovaného potrebné dôsledne vplývať výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. V prípade obžalovaného nešlo o ojedinelý incident, ktorý by bol len výnimočným vybočením z medzí inak jeho riadne vedeného života (tzv. excesom), preto ani krajský súd nemôže považovať o prípadnom ukladaní alternatívneho trestu

pre obžalovaného za dostatočné pre naplnenie účelu trestu, keď najmä predchádzajúce odsúdenia a uložené tresty a sankcie nevedli k náprave obžalovaného a k dlhodobej zmene jeho správania.

19. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov je trestom ukladaným v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, teda je trestom zákonným a z pohľadu krajského súdu je aj primeraným a spravodlivým, najmä vzhľadom na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Obžalovaným v odvolaní akcentované skutočnosti ako priznanie sa, úprimné oľutovanie či vyhlásenie o vine sú odzrkadlené práve tým, že mu bol trest uložený vo výmere 24 mesiacov. Hoci to tak obžalovaný zjavne nevníma, ide o významný benefit, lebo bez zohľadnenia týchto skutočností by mu s určitou bol ukladaný trest rádo vo vyššej výmere.

20. Ani dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona krajský súd nezistil. V tomto prípade nie sú dané žiadne okolnosti mimoriadneho charakteru či už vo vzťahu k prípadu ako takému alebo k pomerom obžalovaného.

K tzv. vonkajšej (súdnej) diferenciacii

21. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, okresný súd nepochybil, keď obžalovaného s použitím ust. § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním aktuálne súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Záver

22. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí zamietol.

23. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.